

Partiers Krav om, at Takstforhøjelsen skulde være stedsevarende med Forbehold af en Revisionsbestemmelse, er den Indrømmelse, vi her har gjort, meget lille. Midlertidigheden er bevaret, den 31. Maj 1922 bortfalder Takstforhøjelsen automatisk, og vi glider tilbage paa Taksterne fra 1911, hvis Loven ikke fornyes; med en Revisionsbestemmelse vilde Forhøjelsen derimod fortsættes, hvis Tingene ikke kunde enes om en Nedsættelse. I første Tilfælde har Folketingets Flertal Magten og Afgørelsen, i sidste Tilfælde ligger Afgørelsen hos Landstingets Flertal, og hvad dette vil betyde, kan ingen, som kender dette Flertals Interesse for høje Takster, være i Tvivl om.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilde mig at anbefale den foreliggende Indstilling til Vedtagelse her i Tinget.

Thomas Larsen: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet i denne Sag, men jeg synes, den ærede Ordfører i nogen Grad har misforstaaet sin Stilling som Ordfører for Fællesudvalget. Ogsaa jeg har undertiden været Ordfører for en Overenskomst, men saa har jeg i Regelen indskrænket mig til at fremstille Grundlaget for denne Overenskomst og anbefale Lovforslagets Vedtagelse. Den ærede Ordfører har valgt en anden Fremgangsmaade, og det maa han om, men naar han siger — og det er det, jeg vil anholde —, at den Gang Sagen blev behandlet her i Folketinget, kunde vi have naaet akkurat det samme, som vi nu naar, ved jeg ikke, hvorledes den ærede Ordfører kan sige det. For mig foreligger der ikke noget som helst Bevis i saa Henseende, der foreligger ganske vist dette, at den højtærede Minister antydede sin Villighed til at gaa med til et Forslag, der laa mellem de 11½ Millioner, som hans oprindelige Forslag lød paa, og de 17 Millioner, som Folketingets Mindretal foreslog, en Forhøjelse af 2½ Million, men den ærede Ministers egne Partifæller hævdede den Gang stadig, at det ikke var sandsynligt, at de vilde kunne gaa med til dette Forslag, og indenfor dette Parti hævdede sig ogsaa stærke Røster for, at man skulde køre ganske gratis paa Statsbanerne, overhovedet kunde der ikke være Tale om fra et enkelt Medlems Side at gaa med til nogen Forhøjelse. Da Forholdet var dette, foretrak vi fra Mindretallets Side at lade Sagen gaa sin Gang, ogsaa til Landstinget, for at lære Landstingets Stilling til Sagen at kende, idet vi havde en Fornemmelse

af, at man i Landstinget stod fuldt ud paa Folketingets Mindretals Side i denne Sag og endogsaa havde Tilbøjelighed til at gaa adskilligt videre end det Forslag, vi havde stillet her nede. Imidlertid kom Sagen tilbage fra Landstinget og gik i Fællesudvalg, og dér opnaaede vi Enighed. Naar den ærede Ordfører vilde antyde, at denne Enighed jo ikke betød noget videre, vil jeg dog dertil sige, at den betyder i alt Fald saa meget, at vi nu opnaar det samme, som vi foreslog her i Folketinget. Vi faar de 17 Mill. Kr., ganske vist fordelte paa 3 Aar. Det er netop den store Fordel, vi har opnaaet, at Lovens Gyldighed forlænges, og dette bevirker, at vi for det første opnaar at faa det Beløb, som oprindeligt var foreslaaet af Folketingets Mindretal, men dernæst, at vi ogsaa kan vente i Henhold til det sandsynlige Fald af Materialepriser, at Loven indenfor dette Tidsrum vil komme til at give noget mere, saaledes at der kan blive en Smule Erstatning for det Tab, som er lidt i Fortiden. Skønt Mindretallet altsaa ikke har naaet det, som vi ønskede, synes jeg dog, vi kan være nogenlunde tilfredse, og da den ærede Ordfører mener, at han har vundet den store Sejr, synes jeg ogsaa, at han kunde være tilfreds og ikke behøvede at udfordre sine Modstandere.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): De Ændringsforslag, som her er stillede af Fællesudvalget til Udligning af Uoverensstemmelserne mellem Folketingets og Landstingets Afgørelse, er de Forslag, som jeg for 3 Maaneder siden erklærede mig villig til at stille under Forudsætning af, at der opnaaedes Enighed. Jeg kan selvfølgelig nu kun anbefale, at disse Forslag vedtages, idet jeg maa fremsætte den naturlige Bemærkning, at de Tal, som her staar angivet, og hvorefter der i det hele tilstræbes at indvindes 2½ Mill. Kr., selvfølgelig er rent skønsmæssige og beror paa en Berægnings i Statsbanerne efter de sædvanlige Forudsætninger, idet det jo ikke er aldeles givet, at dette Tal nøjagtigt kan fremkomme.

Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) mente at kunne udtrykke Resultatet saaledes, at man fra Venstres og fra konservativ Side dog opnaar at faa de 17 Mill. Kr. Jeg synes, det er et underligt Udtryk. Det ærede Medlem kan sige enten, at man faar 14 Mill. Kr., eller at man faar 42 Mill. Kr., som det behager det ærede Medlem mest. Jeg ved ikke,